

Curtea Supremă de Justiție ÎNCHIERE

13 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu și Eremciuc Ghenadie,

examinând, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei din 30 noiembrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-l pe inculpatul

Vizir Pavel Xxxx, xxxxx.

Termenul de examinare:

instanța de fond: 18.02.2021 – 18.10.2021;

instanța de apel: 22.11.2021 – 30.11.2022;

instanța de recurs: 18.09.2023 – 13.03.2024.

Asupra recursului menționat, Completul de judecată

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința din 18 octombrie 2021 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, Vizir Pavel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 120 (o sută douăzeci) ore.

A fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 (o sută șaiszeci) ore.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, lui Vizir Pavel i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 (două sute patruzeci) ore.

S-a dispus încasarea de la Vizir Pavel în beneficiul statului suma de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în procesul penal, în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, Vizir Pavel, la 09 ianuarie 2021, aproximativ ora 02:00, aflându-se în incinta biroului nr. 35 din cadrul Inspectoratului de Poliție Călărași situat în or. Călărași, str. Alexandru cel Bun nr.149, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, urmărind scopul sistării și schimbării caracterului activității de serviciu a colaboratorilor de poliție ai Inspectoratului de Poliție Călărași care erau în uniforme de serviciu, Cotoman Arcadie, Negru Vasile și Spînu Maxim, în interesul lui, în timp ce colaboratorii de poliție în cauză își îndeplineau atribuțiile de serviciu și anume, încercând să investigheze circumstanțele săvârșirii în acea noapte de către Vizir Pavel a unor pretinse acțiuni ilegale față de Filimonov Igor și Arnăut Nicolae în or. Călărași, Vizir Pavel sesizând acest fapt, în scop de răzbunare pentru intervenția polițiștilor dați, s-a adresat față de ultimii cu diferite cuvinte necenzurate, precum și i-a amenințat în mod brutal pe colaboratorii de poliție Cotoman Arcadie, Negru Vasile și Spînu Maxim, cu vătămarea integrității corporale și a sănătății pe ultimii și pe rudele lor apropiate, acțiuni care au fost percepute ca reale de către aceștia, iar, atunci când angajatul IP Călărași Negru Vasile, i-a solicitat să înceteze acțiunile ilegale, Vizir Pavel a refuzat categoric și a continuat să manifeste același comportament infracțional.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate de către instanța de fond ca infracțiunea prevăzută de art. 349 alin.(1) Cod penal, - amenințarea cu vătămarea integrității corporale și a sănătății persoanei cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință, în legătură cu participarea acestei persoane la curmarea unei fapte antisociale.

La fel, Vizir Pavel, în continuarea acțiunilor sale ilegale, urmărind același scop infracțional, la 09 ianuarie 2021, aproximativ ora 02:05, aflându-se în același loc, în incinta biroului nr.35 din cadrul Inspectoratului de Poliție Călărași situat în or. Călărași, str. Alexandru cel Bun nr.149, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, sesizând că angajatul IP Călărași, Cotoman Arcadie, efectua înregistrare video cu telefonul celular a comportamentului lui ilegal, Vizir Pavel, apropiindu-se de colaboratorul de poliție în cauză, s-a adresat cu cuvinte necenzurate față de acesta apoi i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față, cauzându-i victimei Cotoman Arcadie dureri fizice și suferințe psihice.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate de către instanța de fond ca infracțiunea prevăzută de art. 349 alin.(1¹) Cod penal, - aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violență, în legătură cu participarea acestei persoane la curmarea unei fapte antisociale.

3. Împotriva sentinței a declarat *apel* procurorul în Procuratura r-nului Călărași Șlicari Eugeniu, prin care a solicitat casarea parțială sentinței, în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu aplicarea unei pedepse în conformitate cu prevederile art.349 alin.(1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; de a-1 recunoaște vinovat pe Vizir Pavel de comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, a-i stabili definitiv pedeapsa sub

formă de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art.90 Cod penal, a-i suspenda condiționat executarea pedepsei lui Vizir Pavel pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, să participe la un program special de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent, să participe la programe probaționale.

3.1. În argumentarea solicitării invocate partea acuzării a menționat că, deși instanța corect a apreciat acțiunile infraționale ale inculpatului Vizir Pavel prin prisma art.349 alin.(1) și art.349 alin.(1¹) Cod penal, la individualizarea pedepsei, nu a ținut cont de toate împrejurările în care au fost comise faptele respective, de personalitatea inculpatului, de comportamentul lui la comiterea infrațiunilor respective, de comportamentul său, și anume, acesta anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 17.08.2011 în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal la 3 luni închisoare și conform art.90 Cod penal, fiindu-i stabilit un termen de probațiune de 1 an. Astfel, deși statul i-a conferit o șansă inculpatului de a se corecta, ultimul nu a justificat încrederea acordată, pășind iarăși pe calea ilicitului.

Deasemenea, instanța nu a luat în considerație și comportamentul postinfrațional al inculpatului și anume că, acesta nu a conlucrat cu organul de urmărire penală la etapa de investigare a cazului, nu a recunoscut faptele imputate însă, tocmai la etapa de judecată și-a recunoscut vinovăția pledând pentru examinarea prezentei cauze penale în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală și, a manifestat un comportament necorespunzător față de instanță și anume, el nu s-a prezentat nemotivat la ședințele de judecată stabilite de instanța de judecată din 10.03.2021, 13.04.2021, 11.05.2021, 11.06.2021 și 29.06.2021, deși a fost citat în modul prevăzut de lege la domiciliul indicat de el, astfel, eschivându-se în mod intenționat, vizând evitarea răspunderii penale la care conștientiza că riscă pentru faptele imputate în speță. În acest sens, instanța de judecată la demersul acuzatorului de stat a dispus la 29 iunie 2021 anunțarea lui în căutare cu obligarea acestuia de a nu părăsi țara.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța nu a luat în considerație în mod deplin și corespunzător faptul că, inculpatul Vizir Pavel anterior în repetate rânduri a fost recunoscut culpabil și de comiterea unor contravenții conexe faptelor imputate lui în speță, fapt care permit a conchide pentru un observator obiectiv că, dânsul este o persoană periculoasă pentru societate care subminează în mod flagrant autoritatea organelor de drept și ignoră normele de conviețuire socială, fapt care nu trebuie tolerat de instanța de judecată, prin aplicarea unor pedepse formale, creându-se pentru el și terțe persoane sentimentul de impunitate. La fel, urmează de luat în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infrațiunilor comise, cât și de influența și atingerea scopului pedepsei ce urmează a fi aplicată asupra corectării și reeducării inculpatului.

Totodată, instanța de judecată, nu a luat în considerație la stabilirea pedepsei nici faptul că, inculpatul Vizir Pavel a comis o infrațiune ușoară și una mai puțin gravă cu intenție fapte care, au caracter de rezonanță socială sporită căci au fost mediatizate.

La fel, s-a ignorat de către instanța de judecată faptul că infrațiunile deferite judecării au fost comise de către inculpat în incinta Inspectoratului de Poliție Călărași, împotriva a trei polițiști, în prezența terțelor persoane, într-o manieră de dispreț față

de autoritatea reprezentanților statului, fapt care a generat o dezaprobare a întregii societăți.

Prin urmare, analizând argumentele instanței reflectate în sentința contestată, privind necesitatea aplicării anume a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității în privința inculpatului Vizir Pavel în limitele medii, se constată că aceste argumente nu sunt plauzibile și suficient de motivate raportate la gravitatea faptelor comise, consecințele survenite și personalitatea inculpatului.

La fel, s-a stabilit că, inculpatul este divorțat, având un copil la întreținere, nefiind angajat în câmpul muncii, aspecte care urmau a fi luate în considerație de instanța de judecată la aplicarea unei pedepse echitabile inculpatului, pentru ca legea penală să-și atingă scopul scontat. Deși instanța a reținut că inculpatul și-a recunoscut vina, nu a luat în considerație că acest comportament a fost manifestat de către inculpat tocmai la etapa de judecare a cauzei penale vizate.

Totodată, instanța a ignorat faptul că, inculpatul s-a eschivat de a se prezenta la 5 (cinci) ședințe de judecată consecutiv, mizând pe faptul evitării răspunderii și pedepsei penale pentru faptele comise, aspect care a generat tergiversarea examinării cauzei penale și suportarea de cheltuieli judiciare suplimentare de către stat. Inculpatul fiind adus în mod silit în instanța de judecată temeiuri care justifică aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Astfel, instanța nu a ținut cont de circumstanțele stabilite dar, în mod eronat a considerat că scopul corectării și reeducării inculpatului se v-a atinge fără izolarea lui de societate, stabilindu-i pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în limitele prevăzute de art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, considerând în mod eronat că prin pedeapsa vizată se va conduce la îndreptățirea încrederii acordate.

4. Prin decizia din 30 noiembrie 2022 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul procurorului, sentința casată parțial, în partea individualizării pedepsei stabilite, și pronunțată, în această parte, o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

În baza art.349 alin.(1) Cod penal, lui Vizir Pavel i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.349 alin.(1¹) Codul penal, lui Vizir Pavel i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i s-a stabilit definitiv pedeapsa sub formă de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei lui Vizir Pavel pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani, cu obligarea inculpatului să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent; să participe la un program special de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent; să participe la programe probaționale.

În rest, celelalte prevederi ale sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Vizir Pavel a comis anume infracțiunile

imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Însă, instanța de fond greșit și-a motivat soluția de individualizare a pedepsei în privința inculpatului Vizir Pavel și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, iar discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei coroborată cu procedura în care a fost examinată cauza penală, și anume stabilirea pedepsei conform limitelor art.364¹ Cod de procedură penală, denotă că au fost ignorate unele aspecte evidente, ce au relevat drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului Vizir Pavel, urmează a fi reținut faptul că ultimul a comis infracțiuni care conform art.16 Cod penal, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, fac parte din categoria celor ușoare și mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, care și-a recunoscut vina integral, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, potrivit caracteristicii eliberate de Inspectoratul de poliție Călărași se caracterizează negativ (f.d.88), anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 17 august 2011 în temeiul art.264¹ alin.(4) Cod penal, la pedeapsă de 3 luni închisoare, în temeiul art.90 Codul penal fiindu-i stabilit un termen de probațiune de 1 an, antecedentele penale fiind stinse (f.d.89,150); anterior a fost atras la răspundere contravențională pentru contravenții conexe prevăzute de art.353 alin.(1) și art. 353 alin.(2) Cod contravențional, cât și alte contravenții (f.d.93-96), fapt ce denotă că, inculpatul nu și-a făcut careva concluzii pentru sine continuând comportamentul antisocial prin săvârșirea de noi infracțiuni, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află (f.d.152-153).

Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, careva circumstanțe atenuante în sarcina inculpatului Vizir Pavel nu au fost reținute, iar prin aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, pedeapsa numită inculpatului a fost stabilită pornind de la reducerea cu 1/3 limitelor minime și maxime a pedepsei cu închisoare prevăzute de sancțiunea legii penale imputate. Inclusiv în conformitate cu prevederile art.77 Cod penal, în calitate de circumstanțe agravante în sarcina inculpatului au fost stabilite - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză; săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate.

Subsecvent celor menționate, ținând cont de principiile generale de stabilire a pedepsei, de caracterul infracțiunilor, care fac parte din categoria celor ușoare și mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, luând în considerație lipsa circumstanțelor atenuante și prezența celor agravante, instanța de apel a considerat că, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1) Cod penal, în privința inculpatului Vizir Pavel este echitabilă stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, este echitabilă stabilirea unei pedepse sub formă de

închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, această pedeapsă fiind echitabilă și rezonabilă în raport cu faptele comise.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, lui Vizir Pavel i s-a stabilit definitiv pedeapsa sub formă de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, care având în vedere particularitățile cauzei va fi una echitabilă și rezonabilă în raport cu fapta comisă, și va asigura atingerea scopului pedepsei, de reeducare și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni de către el.

Deasemenea, raportând ansamblul de împrejurări expuse supra, instanța de apel a constatat că, aplicarea în privința lui Vizir Pavel, a celei mai aspre pedepse, este lipsită de temei și nu se regăsește în circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, impunând aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, privind suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu *recurs* de către avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului, care, în temeiul art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012), solicită casarea integrală a acesteia, cu menținerea sentinței.

5.1. În susținerea recursului declarat indică următoarele aspecte:

- instanța de apel incorect a aplicat pedeapsa inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă mult prea aspră reieșind din prevederile art.61, 75 Cod penal și a circumstanțelor cauzei.

Vizir Pavel a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunilor incriminate, solicitînd ca judecata să se petreacă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală;

- la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de faptul că antecedentele penale ale inculpatului sunt stinse, că au fost stabilite doar circumstanțe atenuante, nu a ținut cont de atitudinea părților vătămate care au indicat lipsa pretențiilor;

- în contextul circumstanțelor în care a fost comisă infracțiunea și a circumstanțelor ce caracterizează personalitatea inculpatului, apărarea consideră că executarea condiționată a pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât să fie benefică acestuia și societății prin crearea dificultăților de resocializare a condamnatului;

- instanța de fond în prezenta cauză a apreciat corect personalitatea inculpatului care prezintă garanțiile unei conduite ce permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență și de a acorda inculpatului posibilitatea de a păși pe calea corectării și reeducării și de a trage concluziile necesare și de a demonstra că infracțiunea comisă este un incident în viața acestuia. Or, corectarea inculpatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

6. Examinând admisibilitatea recursului declarat în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. XI alin.(3) din Legea pentru modificarea unor acte

normative (*modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție*), (nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (*în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023*) și au declarat recursul în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (*în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023*), instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului, se constată că aceasta face trimitere la temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căroră, recursul se admite dacă *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, menționând că prin decizia contestată, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă necorespunzătoare faptei și circumstanțelor stabilite, considerând că pedeapsa este prea aspră.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, completul de judecată reține că argumentele invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din raționamentele ce urmează.

Este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, recurentul menționează despre faptul că, instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, or, completul de judecată analizând cele invocate constată că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 76-77 și 90 Cod penal, cu privire la individualizarea pedepselor aplicate inculpatului și a stabilit sancțiuni conform articolelor imputate acestuia, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală (în vigoare la data judecării cauzei).

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Pornind de la prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor

lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins, cu sau fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de Lege, ceea ce la caz s-a realizat.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale.

Completul de judecată constată că, în prezenta cauză penală instanța de apel în mod corect a individualizat pedepsele aplicate inculpatului, fiind respectate principiile legalității, echității și proporționalității a pedepsei stabilite, iar argumentele recurentului nu sunt întemeiate.

Astfel, instanța de recurs reține că la individualizarea pedepselor, instanța de apel în mod just a ținut cont de faptul că, Vizir Pavel anterior a fost condamnat prin sentința din 17.08.2011 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la pedeapsa cu închisoare, în temeiul art. 90 Cod penal, termen de probă 1 an (f.d.89 verso, vol.I), însă necătând la faptul că a executat pedeapsa aplicată anterior, și stingerea antecedentului penal, inculpatul Vizir Pavel nu și-a făcut concluziile de rigoare că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale, nu și-a organizat modul său de viață în vederea respectării normelor de conviețuire în societate și a prevederilor legii, și a comis cu intenție concurs de infracțiuni ușoare și mai puțin grave, săvârșite cu aplicarea violenței îndreptată împotriva angajaților poliției aflați în exercitarea datoriei de serviciu, fapt ce denotă că pedeapsa non-privativă de libertate nu va atinge scopul pedepsei și instanța de apel corect a statuat că reeducarea și corectarea inculpatului poate avea loc doar prin aplicarea unei pedepsei excepționale, la caz privative de libertate.

Totodată, potrivit cazierului contravențional (f.d.93-94, vol.I) se constată că inculpatul anterior a fost atras la răspundere contravențională de 18 (optsprezece) ori, fiind sancționat cu amendă și muncă neremunerată.

Prin urmare, ținând cont de pericolul social al infracțiunilor comise, de săvârșirea infracțiunilor de către o persoană care anterior a mai comis fapte socialmente periculoase, completul de judecată atestă că, pedeapsa privativă de libertate aplicată de către instanța de apel, la rejudecarea cauzei, a fost corect individualizată.

Astfel, pedeapsa aplicată cu închisoare este prevăzută de sancțiunea legii penale în temeiul cărora inculpatul a fost tras la răspundere penală, cât și este echitabilă pentru restabilirea echității sociale în raport cu violența aplicată asupra angajaților poliției aflați în exercitarea datoriei de serviciu, și care nu au valorificat pretenții față de inculpat în raport cu prejudiciul cauzat.

În acest context, completul de judecată apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului înaintate în numele inculpatului precum că, instanța de apel i-a aplicat inculpatului cea mai aspră pedeapsă, considerând că corectarea acestuia fiind posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată. Or, instanța

de apel corect a aplicat pedeapsa cu închisoare, iar termenul pedepsei a fost stabilit pentru un termen de 1 an pentru infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1) Cod penal, și 3 ani pentru infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, mărimea acestora încadrându-se în limitele legale a sancțiunii noi, determinate prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală (în vigoare la data judecării cauzei).

În acest sens, completul de judecată menționează că la cererea admisă a inculpatului cu privire la judecarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, cauza penală a fost examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, ce prevede recunoașterea de către inculpat a faptelor imputate prin rechizitoriu, și aplicarea pedepselor în limita sancțiunilor minime și maxime din sancțiunea articolului legii penale imputate, reduse cu 1/3 în cazul pedepsei cu muncă neremunerată și închisorii.

La caz, termenele pedepselor aplicate inculpatului cu închisoare sunt în limita legală a sancțiunilor minime și maxime noi, determinate în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală (în vigoare la data judecării cauzei), ce corespunde criteriului proporționalității și legalității a pedepsei și va atinge scopul pedepsei penale, ce ține de corectare și reeducarea acestuia, prevenirea comiterii de infracțiuni noi atât a inculpatului, cât și a altor persoane. Mai mult ca atât, inculpatului i-a fost aplicate pedepse aproape de limita minimă prevăzută de Lege.

Aplicarea pedepselor are la originea sa modalitatea și gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiuni, cum vinovatul își apreciază faptele social periculoase, încă de la momentul descoperirii lor, cum ar fi: conduita bună a infractorului, comportarea sinceră în cursul procesului, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, care prin acțiunile sale inculpatul a atentat la securitatea și ordinea publică, aplicând violența față de persoane cu funcție de răspundere.

Circumstanțele respective denotă clar că, aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată sau o altă pedeapsă mai blândă, nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului, fapt stabilit de către instanța de apel, ori, inculpatul a comis concurs de infracțiuni prevăzute de Capitolul XVII din Codul penal – infracțiuni contra autorităților publice și a securității de stat, având un grad de pericol sporit ridicat.

Respectiv, instanța de apel corect a concluzionat că scopul Legii penale prevăzut de art. 61 Cod penal, poate fi realizat doar prin aplicarea pedepselor exclusive, prin izolarea acestora de societate, deoarece faptele comise prezintă un pericol sporit pentru cetățeni, iar pedeapsa stabilită va atinge scopul legii penale și va contribui la corectarea, reeducarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

În contextul celor expuse mai sus, instanța de recurs reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Vizir Pavel, pentru infracțiunile comise, instanța de apel nu a comis erori de drept ce ar afecta soluția, pedeapsa aplicată și modul de executare a acesteia fiind corect stabilite, cu respectarea exigențelor legii, iar alegațiile părții apărării sunt vădit neîntemeiate.

Astfel, din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert motivele pentru care

a fost casată sentința instanței de fond în partea aplicării pedepsei, instanța de apel respectând în acest sens prevederile art. 6, 7, 61 și 75 Cod penal, cât și prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 pct. (8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului, împotriva deciziei din 30 noiembrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui *Vizir Pavel XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie